

מאת יעקב אלון

ריבון עולם ראה מרה, לועפת, מעלה גירה.

אמר הוא: "הוי, מראה מחריד! את הגירה יש להכחיד!"

מיד קרא הוא למלאך, אכולציונר מוסמך.

והמלאך עבד קשה (עיין בדארווין, פרק ה')

עד כי נוצרה, כלילת-שלמות, חווה יפת מראה ודמות.

ריבון עולם הציץ אז שוב, ראה מראה מאד עצוב:

ליד "רוואל" חווה עיכפה, כפיה - גומי לעיפה.

יפה היתה, גם מגרה - אך שוב היא העלתה גירה.

ריבון עולם נתקף ייאוש, ננח: "בטבע אין חידוש".

צברינו חמודים ועוקצנים

למה (3 וחצי) קיבל בסתנה מ' סבתא זוג משקפי שמש. בו ביום שבר עדשה אחת והוציאה מחס' גרת המשקפיים.

כשגערו בו על מעשה זה, השיב שלמה: "מה יש? אהיה איש ספורטס כמו משה דיין!"

אמו בלה אורי, רמת-גן

לכתי יחד עם שלומיק (2 וחצי)

לקסוף מימשט מן העץ העוגד במרכז המשק. אך כשהגענו לעץ, ראינו והנה הוא ריק מפרי.

שאל שלומיק: "אמא, מ' זה עשה נקיון על העץ?"

אמו ריטה בלונד, מושב מבקיעים

ורדי (6) פגש את אהר'לה, אחד מחברי המשק, מיד לאחר שהלה גילח את השפם הקבוע שלו.

הסתכל בו עורדי ואמר: "אפשר לח' שוב שאתה אה שלך."

קיבוץ גבים

ואב מספר: "היום הקימה אותו רבקה המספ' לת, ועשינו הכל נורא סהר. אף אחד לא היה אחרון!"

קיבוץ כפר רופין

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

תוצאות שונות

זמן קצר לאחר שנתפרסמה הפואמה של אל נקמות, הגדושה בתיאורים עזים של בית-בושת. הודמן הסופר שלום אש לביקור בעיר צ'רנוביץ וטייל ברחובותיה יחד עם אחד מעסקני התנועה הציונית במקום. לאחר שראו את כל מוסדות העיר וחמודותיה, פנה אש למלווהו ושאל: "נו, ובית-בושת אין לכם כאן בעיר?" "מובן שיש", השיב המלווה. "ובכן", אמר הסופר, "בוא ונבקר שם!"

"לא, תודה", השיב העסקן, "אתה עוד יכול להביא מביקור כזה אינו פואמה או דראמה, אבל כל מה שאני עלול להביא משם היא סתם עגבת."

בנימין כהן, ירושלים

אגדה ומשל

המקור

אגדה ערבית

אמיר שירד מנכסיו השתכר לחם בעבדו כססים באורחת המ' הפקיד המלך ב' לך. סוסה אצילה ש' ידיו סוסה אצילה ש'

קיבל כמתנה ושאלו על ייחוסה. התכונן הסייס בסוסה והשיב: "אכן, אצילה הסוסה. אולם אמה אינה אלא פרה." השתומם המלך, ויפקוד לחקור בדבר, והנה אמת נכון - גודע, כי בלידתה התייתמה הסוסה מאמה והיניקה מעטין סרה. כאשר שאל המלך את הסייס כיצד הבחין בדבר, השיב האיש: "בשעה שגמאה מים, הושיטה הסוסה את לשונה כדרך הפרות." הודה המלך לסייסו החכם ויצאה כי יאכילוהו באותו יום, כפרס על חוכמתו, מסעודת המלך.

ימים, הביאו למלך במתנה ציפור שיר. וימסור המלך את הציפור לסייס וישאלנו מוצאה. "אכן ציפור מרהיבת עין", אמר הסייס, "אולם אמה איננה אלא תרנגולת." ויחקור המלך בדבר, וימצא כי תרנגולת גרה על הביצה אשר ממנה בקעה הציפור. וישאל את סייסו שוב, כיצד הבחין בדבר, וגם הפעם הסביר לסייסו כי בטרם ליקטה הציפור מן הגרעינים שהוגשו לה למאכל, בחשה אותם ברגליה כדרך התרנגולות. וגם הפעם שמח המלך על חוכמת סייסו, והורה להאכילו ממיטב מטעמי המלך.

בראות המלך כי סייס נבון לו ובעלה נסתרות, וישאלהו יום אחד לאמור: "הגד לי, אם כה רבתה חוכמתך, מי אני ומה אני." הסייס הרכין את ראשו בשתיקה, אך המלך הפציר בו לאמור את כל אשר עם לבו. ענה הסייס: "מאחר שרוצנך בכך, אדוני, עלי לאמור לך כי אין אתה בנו של מלך. אביך היה טבח." רתח המלך מכעס ובושה וימהר אל אמו המלכה ויש' אלנה לדבר מוצאו. ותען המלכה: "לאישי המלך לא היה זרע, כי חלוש-מותניים היה. ואני, שחשקה נפשי בך, התרוועתי עם טבח החצר, ובן יולד לנו, ואתה הוא."

חזר המלך אל הסייס החכם וישאלהו: "הן איש זר אתה במדינתנו וכיצד ידעת על מוצאי?"

נה הסייס: "המטעמים שהלעטתני בהם בכל פעם שפתרתי את שאלותיך, הם שגילו לי כי בן טבח אתה. אילו מלך בן מלך היית, כי אז תחת להלעיטני במאכלי-תאווה, היית מיטיב עמי ומעניק לי כיס מלא דיגרי זהב, כי המלך!"

רות ממן, טבריה

טעות לעולם בידעת

להונגריה נורו עדיין שני משחקים נגד גורחהגיה. (הארץ)

אליק מג, חיפה כל משחק - 99 צעה

באם ימצאו לה תפקידים המאמים לממדיה. (העולם הזה)

אורי שיקה, חיפה איום בעל מסקל.

הסכימו לנסות נקיון אחרון. (דיעות אחרונות)

דויד שולמן, תל-אביב אין חכם כבעל הנקיון.

אנשי המשטרה, שעמדו על המסמר. (מעריב)

שולה חלפון, רמת-גן סיפור משמר שערות.

בריאת האשה

אגדה הודית

בראשית ברא ברא המה את האדם. וכי אשר ניגש לברוא את האשה, ויחכח כי אולו מכליו החומי

רים המוצקים. על כן נטל בראמה את ריקמה תאי הדבורים, והעליצות המסוות של קרני השמש, ודמעות העננים והפכפכ' גות הרוחות, ופחדנות הארנבת, וגנרנות הטחס, וקשיות הח' למיש, ומתיקות הדבש, ואכזריות הנמרה, וחום האש, וקור השלג, וזימרת הציפורים, והמיית היונים, וצביעות הצבוע, ונאמנות הכלב - וערבב את כל אלה יחדיו, ויברא את האשה, ויתננה לאדם.

עבור שמונה ימים, חזר האדם ויחייב לפני בראמה. "אדוני", אמר, "הברייה אשר נתת לי מרעילה את חיי. היא מקשקשת ללא הרף, גוולת את כל זמני, מקוננת ללא כל סיבה וטעם, וחולה תמיד. אנא, קחנה בחזרה!" ובראמה חזר ולקח את האשה מן האדם.

אך כאשר עברו עוד שמונה ימים, שב האדם והתייצב בפני האל באמרו: "אדוני, הבדידות הענומה היא מנת-חלקי מאז החזרתי לך ברייה זאת. זכורני כיצד חוללה וזמרה לפני. וזכורני כיצד התבוננה בי מזויות עיניה, השתעשעה בי ונצמדה אלי. החזירנה לי." ובראמה החזיר את האשה לאדם.

ק שלושה ימים עברו, ובראמה ראה כי גנה שב האדם והתייצב לפניו. "אדוני", אמר, "איני יודע על מה ולמה, אך מובטחני כי האשה גורמת לי יותר רוגז מאשר תענוג. אנא, שחרר אותי ממנה."

אך בראמה קרא ברוגזה: "לך לך, ועשית כמיטב יכולתך."

ויועק האדם: "איני יכול לחיות עמה!"

"וגם לחיות בלעדיה אינך יכול", השיב בראמה.

וילך האדם לדרכנ בתוגה, ויאמר לנפשו: "אויה לי, איני יכול לחיות עמה, וגם לא בלעדיה."

עברית: ה. ב. תל-אביב

הערות-שוליים

אחרי הטיהורים האחרונים בבריית-המועצות... הפוליטיביוורו היה בודדאי משתוקק להיות כיום פליט-ביורו.

כיצד ניסח ד"ר משה סנה את מברק הברכה שלו לכרושצ'וב השבוע?...

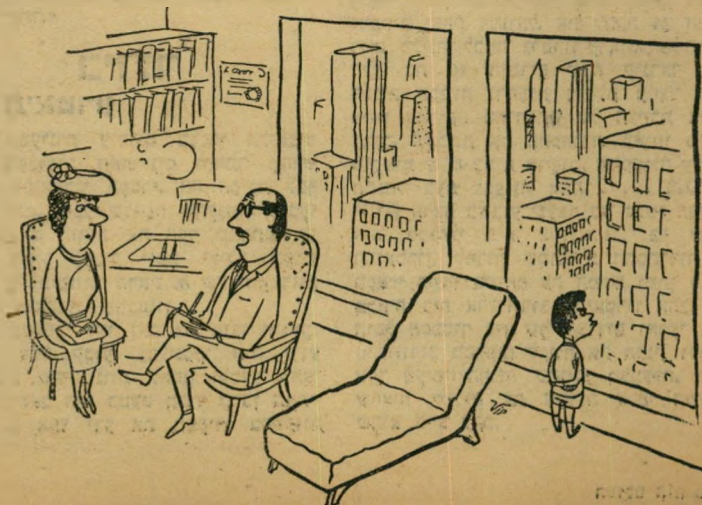
"...ניקית, ניקיטה!"

"מבקר המדינה הוא שמסקח על הש. ב." - טוען בג'וריון...

...הוא מגן על הש. ב. בקו זיגפריד (מוזס).

אהוד אבריאל נתמנה כציר ישראל בגאנה...

...ואכן, מי מתאים יותר לצירות כיבשת השחורה מאשר איש היד השחורה?

כך מה שהילד זקוק לו מרת פיינהולץ.